

ότι, για τον λόγο αυτόν, η είσπραξη της δεν κατέστη δυνατή και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπόρεσαν να τεθούν οι ίδιοι πόροι στη διάθεση της Επιτροπής.

- (¹) Πράξη για τους όρους προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23).
- (²) Απόφαση 85/257/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1985, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1985, L 128, σ. 15).
- (³) Κανονισμός (ΕΟΚ) 579/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία (ΕΕ 1986, L 57, σ. 21).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφ[ή]θηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254).
- (⁵) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (1989, L 155, σ. 1).
- (⁶) Συλλογή 2001, σ. I-7511.
- (⁷) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοτώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 1981, L 262, σ. 14).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3771/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τα αποθέματα γεωργικών προϊόντων που βρίσκονται στην Πορτογαλία (ΕΕ 1985, L 362, σ. 21).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van Koophandel te Gent (Βέλγιο) στις 19 Ιουλίου 2012 — Euronics Belgium CVBA κατά Kamera Express BV και Kamera Express Belgium BVBA

(Υπόθεση C-343/12)

(2012/C 303/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van Koophandel te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Euronics Belgium CVBA

Εναγόμενες: Kamera Express BV και Kamera Express Belgium BVBA

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 101 του wet betreffende de marktpraktijken en consumentenbescherming, το οποίο σκοπεύει, μεταξύ άλλων, να προστατεύσει τα συμφέροντα των καταναλωτών και έχει ως εξής:

«§ 1. Απαγορεύεται σε κάθε επιχείρηση να προσφέρει προς πώληση ή να πωλεί με ζημιά αγαθά.

Ως πώληση με ζημιά θεωρείται κάθε πώληση σε τιμή που δεν είναι τουλάχιστον ίση με την τιμή στην οποία η επιχείρηση αγόρασε το αγαθό ή την οποία η επιχείρηση θα έπρεπε να καταβάλει κατά τον ανεφοδιασμό της, μετά από αφαίρεση των τυχόν μειώσεων που χορηγήθηκαν και οριστικά αποκτήθηκαν. Για να καθοριστεί η

ύπαρξη πωλήσεως με ζημιά, δεν λαμβάνονται υπόψη μειώσεις που χορηγήθηκαν, είτε αποκλειστικά είτε όχι, σε αντάλλαγμα δεσμεύσεων της επιχείρησης άλλων από την αγορά αγαθών»,

αντίθετο προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ (¹) επειδή το άρθρο αυτό απαγορεύει την πώληση με ζημιά ενώ, απ' ό,τι φαίνεται, η εν λόγω οδηγία δεν απαγορεύει τέτοια πρακτική πωλήσεως και είναι δυνατόν ο βελγικός νόμος να είναι αυστηρότερος από αυτό που προβλέπει η οδηγία, πράγμα που απαγορεύεται από το άρθρο 4 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ;

- (¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2012 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-529/09, Sophie in 't Veld κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Sophie in 't Veld, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

— να αποφανθεί οριστικώς επί των ζητημάτων που εγείρονται με την ασκηθείσα αίτηση αναίρεσεως,

και

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-529/09 στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο πρωτοδίκως και στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η εν λόγω αίτηση αναίρεσεως αφορά την ερμηνεία των εξαιρέσεων σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων και την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων. Οι εξαιρέσεις αυτές προβλέπονται αντιστοίχως στο μεν άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση ως απόλυτη εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού, στο δε άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (¹) ως σχετική εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού.

Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, ερμηνεύοντας τις εν λόγω εξαιρέσεις, υπέπεσε σε τέσσερα σφάλματα.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι μια διαφωνία ως προς την επιλογή της νομικής βάσεως δεν μπορεί να διακυβευθεί τα συμφέροντα της ΕΕ στις διεθνείς σχέσεις. Οι διαφορές μεταξύ των θεσμικών οργάνων σχετικά με την αρμοδιότητα της Ένωσης και την επιλογή νομικής βάσεως συνδέονται στενά με διαφωνίες ως προς το περιεχόμενο των διεθνών συμβάσεων. Οι διαφορές σχετικά με τις αρμοδιότητες των θεσμικών οργάνων μπορούν, επίσης, να επηρεάσουν τη διαπραγματευτική θέση της ΕΕ, να έχουν επιπτώσεις στην αξιοπιστία της ως διαπραγματευόμενης και να διακυβεύσουν το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο κανόνα ελέγχου και υποκατέστησε την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του σχετικά με τη σημασία του οικείου εγγράφου για τις διεθνείς σχέσεις. Όσον αφορά την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων, κατά τον εν λόγω δικαστικό έλεγχο πρέπει να αναγνωρίζεται «ευρεία ευχέρεια» στο οικείο όργανο αντί να απαιτείται η απόδειξη «πραγματικής και συγκεκριμένης βλάβης». Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, προβαίνοντας σε πλήρη έλεγχο της αιτιολογίας του Συμβουλίου, στο πλαίσιο του οποίου εφάρμοσε τον κανόνα περί «πραγματικής και συγκεκριμένης βλάβης» υποκαθιστώντας, συνεπώς, την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του σχετικά με τις συνέπειες της δημοσιοποίησης του εγγράφου στην εξωτερική πολιτική.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραλείποντας να εκτιμήσει το ευαίσθητο περιεχόμενο της αιτούμενης νομικής γνωμοδότησεως και τις συγκεκριμένες περιστάσεις που επικρατούσαν όταν ζητήθηκε η παροχή προσβάσεως. Το αντικείμενο της νομικής γνωμοδότησεως αφορά ευαίσθητες διεθνείς διαπραγματεύσεις, οι οποίες βρίσκονταν σε εξέλιξη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως παροχής προσβάσεως, κατά τον οποίο, αφενός, διακυβούνταν ουσιώδη και ζωτικά συμφέροντα στον τομέα της υπερατλαντικής συνεργασίας για την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της χρηματοδοτήσεώς της και, αφετέρου, το ζήτημα της επιλογής της νομικής βάσεως που πραγματοποιείται η νομική γνωμοδότηση αποτελούσε αντικείμενο διαφωνίας μεταξύ των οργάνων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα εν λόγω συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της νομικής γνωμοδότησεως.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο εξομοίωσε εσφαλμένως, κατά την εφαρμογή του κανόνα του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, τη διαπραγμάτευση και σύναψη μιας διεθνούς συμβάσεως με τις νομοθετικές δραστηριότητες των οργάνων. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη σημαντικές διαφορές μεταξύ της διαπραγματεύσεως διεθνών συμβάσεων, κατά την οποία η συμμετοχή του κοινού είναι αναγκαίως περιορισμένη λόγω των εμπλεκόμενων στρατηγικών και τακτικών συμφερόντων, και της συνάψεως και επικυρώσεως των εν λόγω συμβάσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) την 1η Αυγούστου 2012 — Miguel Fradera Torredemer κ.λπ. κατά Corporación Uniland, S.A.

(Υπόθεση C-364/12)

(2012/C 303/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Miguel Fradera Torredemer, Maria Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen και Alicia Fradera Torredemer

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Corporación Uniland, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 10) και με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κανονιστική ρύθμιση όπως το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003 περί καθορισμού πίνακα αμοιβών των δικηγόρων, κατά την οποία η αύξηση ή η μείωση του κατώτατου ορίου των δικηγορικών αμοιβών δεν μπορεί να υπερβεί το 12 %, εφόσον δεν είναι δυνατό για τις αρχές του κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων του, να μην εφαρμόσουν τις κατώτατες τιμές που προβλέπει ο εκ του νόμου καθορισθείς πίνακας αμοιβών σε εξαιρετικές περιπτώσεις;
- 2) Εμπίπτει στην έννοια των εξαιρετικών περιστάσεων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του επίδικου πίνακα χωρίς παράλληλη εφαρμογή των κατώτατων ορίων που αυτός προβλέπει, η σημαντική δυσαναλογία μεταξύ των εργασιών που έχει πραγματοποιήσει ο δικηγόρος και του ύψους της αμοιβής που μπορεί να εισπράξει βάσει του πίνακα αμοιβών;
- 3) Συνάδει με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΕΚ) η κανονιστική ρύθμιση που διέπει τις αμοιβές των δικηγόρων, ήτοι το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003;
- 4) Πληροί η κανονιστική αυτή ρύθμιση τις επιταγές αναγκαιότητας και αναλογικότητας που θέτει το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/123/ΕΚ (¹);
- 5) Εμπίπτει στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας του ενδιαφερομένου σε περίπτωση που η καθορισθείσα αμοιβή δικηγόρου αποβαίνει δυσανάλογα υψηλή ή δεν αντιστοιχεί στην πραγματοποιηθείσα εργασία;